

ogfaa under den forandrede Retspleie, er det dog afgjort, at det neppe kunde ske, uden at afføde betydelige Ulemper og Vanffeligheder, som der er faameget mindre Grund til at underkaste sig, som den nugældende Ordning, bortset fra, at den er tilvoant, i Henhold til den ovenfor Antybede ellers vistnok ikke fra nogen Side anbefaler sig. Det lader sig neppe betvivle, at jo den Kommission, som har udarbejdet Procesforslagene, bestemt maa have forudsat, at dens Forslag nødvendigvis maatte føre til, at Statens fremtidige Stilling til Delinktoetkostningerne maatte blive ikke lidet forskjellig fra den hidtidige.

Kommissionen har, ledet af disse Betragtninger, forment at burde forlade det hidtil fulgte Grundlag for Delinkventomkostningernes Fordeling og gaa over til at foreslaa, at de fremtidig overtages af Statskassen, og har det, for det Resultat, hvortil man er kommen, heller ikke været uden Betydning, at der i Norge, som tidligere har haft den samme Ordning som vi, ved Lov af 17de December 1836 er foretaget en lignende Forandring, uden at videre Vanffeligheder vides at være opstaaet heraf.

Som det antydningsvis vil fremgaa af det Ovenstaaende, er imidlertid ikke Meningen, at samtlige Udgifter i Strafferetspleien skulle udredes af Statskassen. Ifølge Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning m. m. § 108 og 147, er det Lantens, at, med Undtagelse af Lønning m. v. til Politimestrene og Politifuldmægtigene, skulle Udgifterne til det udøvende Polit samt til Underretskredsens Thing- og Arresthuse værlivende være kommunale, og heri har Kommissionen ikke troet at burde foreslaa nogen Forandring. Ligesom det i hver Kreds organiserede Polit væsentligst maa siges at komme Kredsen til gode, hvorhos de Krav, der maa stilles til Politstyrkens Omfang, i særlig Grad bestemmes ved stedlige Hensyn, saaledes tale praktiske Hensyn for at lade Kommunerne afholde Udgifterne til Thing- og Arresthusene. Tilveiebringelsen og Vedligeholdelsen af disse Bygninger har fra gammel Tid paahvilet Kommunerne, og der vilde, hvis de skulde overtages af Statskassen, dels opstaa indviklede og brydsomme Døggjærelser, dels fremkomme Vanffeligheder med Hensyn til disse Bygningers økonomiske Bestyrelse. Desuden tjene Domsbygningerne oftest tillige til kommunale Niemeo.

Grundlaget for Ordningen efter Kommissionens Forslag er herester det, at Kommunerne skulle bære Udgifterne dels til det underordnede Politipersonale, dels til Indretningen og Vedligeholdelsen af Arresthusene med Inventarium, Opvarmning, Betjening og Rengjøring og til Arrestanternes Bevogtning samt til Levering af de fornødne Retslokaler med Undtagelse af Lokalerne til Landsretterne. Samtlige øvrige Udgifter — derunder selvfølgelig ogsaa de nye Udgifter, som Proceslovudkastene ville medføre — skulle bæres

af Staten, men dog saaledes, at Kommunerne, ligesom Tilfældet er i Norge, i Arresthusene skulle modtage Arrestanter mod derfor at erholde en fastsat Betaling pr. Dag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, til hvilket Beløb Udgifterne i Strafferetspleien, naar Procesreformen gennemføres, ville løbe op, og hvor stor en Del heraf der vil falde henholdsvis paa Statskassen og Kommunerne, skal foreløbig bemærkes, at det umuligt paa Forhaand lader sig beregne, hvor stort et Beløb de nye Udgifter, som Procesudkastet vil medføre, vil udgjøre. Til en Beregning af disse Udgifter, der ville bestaa i Reiseogdtjørelse og Dagpenge til Landsrettens Personale i Anledning af Rettens Møder udenfor dens Hovedsæde, Reiseogdtjørelser til Rævning, Reiseogdtjørelser og Dagpenge til Statsanklageren, Reiseogdtjørelser og Lærepenge til Vidner og Syns- og Skjønsmænd m. m., savnes de fornødne Forudsætninger. Hvad angaar de Udgifter, der nu udredes af Kommunerne til Justits- og Politivæsenet, skal derhos fremhæves, at ogsaa disse efter Procesreformens Gjennemførelse ville forøges formentlig ikke lidet, i hvilken Henseende man skal henlede Opmærksomheden paa, at Politistyrken efter Udkast til Lov om Domsmagtens Ordning m. m. betydelig skal forøges. Ifølge de Indberetninger, som paa Foranledning af Kommissionen ere bleve indhentede fra samtlige Amt, have de af Amtspartitionsfondene (derunder den for Kjøbstæderne og Landet sælles Amtsfond paa Bornholm) i Regnskabsaaaret 1876—77 udredebe Udgifter til Thing- og Arresthuse udgjort

134,703 Kr. 30 Ø.

Lønninger og Emolumenter til	
Politibetjente	136,897 — 61 —
Delinkventomkostninger	118,230 — 41 —
Udgifter til dødsfundne Personer	8,165 — 52 —
Befordringsudgifter	33,788 — 66 —
Lønning til Retvidner	44,534 — 61 —

Salt . . . 476,370 Kr. 11 Ø.

I Kalenderaaaret 1876 er der derhos af samtlige Landets Kjøbstæder (med Undtagelse af Kjøbstæderne paa Bornholm) udredet:

Udgifter til Thing- og Arrest-	
huse	44,783 Kr. 50 Ø.
Lønninger til Politibetjente	165,785 — 04 —
Delinkventomkostninger	48,135 — 46 —
Lønninger til Retvidner	15,632 — 12 —

Salt . . . 274,336 Kr. 12 Ø.

Af de ommeldte Udgifter ville Lønningerne til Retvidnerne bortfalde, da Retvidneinstitutionen vil ophøre med Procesreformen; Udgifterne